

trængende til Tillæg end den, der endnu er i Embede. Jeg vil derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Finanzminister, om han muligviis ikke vilde være villig til, hvis der til 3die Behandling blev stillet et Ændringsforslag, der gik ud paa det efter min Formening Billige, at Bartpenge-Nydende og Pensionister ogsaa skulde faae et Tillæg, at gaae ind derpaa, og jeg gjør det saameget hellere, for at man derved kan faae Thingets Mening i det Hele i saa Henseende at vide.

Finanzministeren: Det Spørgsmaal, som den sidste ærede Taler rettede til mig, har jeg allerede besvaret benegtende; men formodentlig maa det have været, medens det ærede Medlem var fraværende (Gram: Det gjør mig ondt, at jeg var fraværende i det Dieblik!). Jeg har besvaret Spørgsmaalet derhen, at jeg maatte finde det utilraadeligt, at medtage Bartpengenydende og Pensionister, idet Sagen i saa Fald fik en saa stor Betydning, at jeg maatte fraraade at gaae ind derpaa.

S. M. Petersen: I Anledning af, hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 4de Valgfreds (Müller), skal jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Rigsdagsmand, om han anseer det for at være Indgreb i Nogens Ret at give ham større Frihed, end han hidtil har havt.

Müller: Maa jeg bede om Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Jeg skal ikke have Noget imod, at den ærede Rigsdagsmand faaer Ordet, for at svare paa det gjorte Spørgsmaal, uagtet det ikke er overensstemmende med Forretningsordenen, at den ene Rigsdagsmand henvender et saadant directe Spørgsmaal til den anden.

Müller: Det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand har gjort, passer slet ikke paa, hvad jeg har sagt. Jeg udtalte mig nemlig for, at Thinget, efter min Mening, ikke var paa rette Veie, naar det gik videre end til at bemyndige Communerne til at gjøre Noget, det er min Anskuelse; saa derpaa passer det aldeles ikke, som blev fremsført af den ærede Rigsdagsmand.

S. F. Petersen: Ja, jeg skal ikke have

Meget imod, forsaavidt mit Ændringsforslag vedtages, at denne Paragraph optages i Loven. Min ærede Nabo (Barfod) lagde for Dagen, at han havde en Deel Kundskab om den Raade, hvorpaa flere af de omhandlede Bestillingsmand, lønnes omkring i Kjøbstæderne; men troer ikke det ærede Medlem, at Communalbestyrrelserne paa de vedkommende Steder, især med Hensyn til de uviste Indtægter, som jeg ikke lagde Mærke til, om min ærede Nabo berørte, i denne Henseende ere ligesaa godt underrettede? Jeg tilstaaer, at et saadant enkelt Exempel paa Velhavenhed, som jeg tidligere sigtede til, ikke bør tillægges nogen stor Betydning ligeoverfor Sagen i Almindelighed; men, naar han har troet, at jeg derved har sigtet til den Commune, hvori jeg har hjemme, var dette dog ikke Tilfældet. Med Hensyn til hvad jeg i saa Henseende yttrede, skal jeg dog til Bestyrkelse af min Ytring tillade mig at citere et Par Ord af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) ved denne Sags første Behandling ansførte. Efter at have gjort opmærksom paa, at Kjøbstæderne ere meget utilfredse med, at deres Bestillingsmand i Regelen blive tagne udenfor vedkommende Communer, siger han: „det er ganske vist, at en meget stor Deel af disse Mand — de næringsdrivende Børgere i Kjøbstæderne nemlig — vilde betragte det som et stort Gode at faae saadanne Poster“. Heri troer jeg, som sagt, at der ligger en Bestyrkelse for den Mening, jeg tidligere tillod mig at udtale, og dermed skal jeg slutte.

Barfod: Naar min ærede Nabo sagde, at jeg ikke havde omtalt de uviste Indtægter, saa maa han have overhørt det; thi jeg omtalte snart de visse for sig, snart de uviste for sig, snart de visse og uviste under Get. Naar han altsaa meente, at Dyrighederne paa vedkommende Steder vidste bedre Bækked, saa siger jeg, de vide ikke bedre Bækked, eftersom det netop er, hvad disse Dyrigheder have attesteret; jeg har tilladt mig i dette Dieblik at underrette Thinget om. Naar min ærede Nabo nemlig vil kaste Diet paa de Adresser, jeg forenden tillod mig at fremlægge for Rigsdagen,